

ע"פ 1652/05/19 - בצלאל סנדלר נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

ע"פ 1652-05-19

לפני כב' השופט רפי כרמל, אב"ד
כב' השופט אריה רומנוב
כב' השופטת שירלי רנר

בצלאל סנדלר
ע"י ב"כ עו"ד דמיטרי ורניצקוב

המערער

מדינת ישראל
באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים

נגד
המשיבה

פסק דין

ערעור על גזר דינו של בית משפט השלום בירושלים (כב' השופטת ג'ויה סקפה שפירא) מיום 15.4.19

בת"פ 2380-11-18.

כללי

1. המערער הורשע על יסוד הודאתו בכתב אישום מתוקן בתקיפה הגורמת חבלה של ממש ונדון ל - 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, 4 חודשי מאסר על תנאי שלא יעבור עבירת אלימות מסוג פשע, 2 חודשי מאסר על תנאי שלא יעבור עבירות אלימות מסוג עוון, ופיצוי למתלון בסך 6,000 ₪. הערעור מופנה כנגד ההרשעה וכנגד חומרת העונש.

2. ואלה המעשים: בחג הפורים, ביום 25.3.16 בשעה 04:40, ליד פאב בירושלים, תקף המערער את המתלון. באותן נסיבות, המתלון הפריד בין חברים לאחר ויכוח והרגיע אותם. בעת שהסתובב חזרה להיכנס לפאב, בעט בו המערער בעצמה בחזה ללא כל סיבה נראית לעין, המתלון נפל אחורנית, גופו נפגע מרכב עומד, נגרם לו שבר פתוח ברגל, הוא אושפז ורגלו גובסה. הוסכם כי המערער שתה אלכוהול קודם לאירוע.

טענות הצדדים

3. ב"כ המערער עותר לביטול הרשעתו של המערער וטוען כי יש להתחשב בכך שבחג הפורים קיים ציווי דתי של עמוד 1

שתיית אלכוהול ביהדות. המערער התגייר ועלה ארצה חודשים ספורים בטרם האירוע ומדובר היה בחגיגת פורים ראשונה של המערער, ובוודאי בישראל והוא אינו רגיל בשתיית אלכוהול. נטען כי אך המידה של קיום המצווה עלתה על הנדרש והביאה לתוצאות הפוגעניות. מדובר במקרה חריג בו שתיית אלכוהול מהווה נסיבה לקולה ולא לחומרה. עוד נטען כי למערער לא היתה כל כוונה לגרום נזק גופני כלשהו למתלונן והשבר ברגלו של המתלונן נגרם אך בשל צירוף מקרים מצער שבו הבעיטה של המערער הפילה את המתלונן על רכב שעמד במקום. שירות המבחן התרשם כי המערער הביע אמפטיה כלפי המתלונן והביע נכונות לפצותו, והערעור דן אינו מופנה כנגד גובה הפיצוי שנפסק. נטען כי בנסיבות דן הרשעת המערער בדין תגרום לנזק חמור. מדובר בבחור בן 34 שעלה ארצה לפני כשלוש שנים, לומד כיום בישיבה ועובד בתחום המחשבים. הוא דובר את השפה העברית ברמה הבסיסית ביותר, ומלכתחילה סיכוי להשתלב באופן מוצלח בשוק העבודה הינם נמוכים מאשר אלה של ילידי הארץ. הרשעתו תפגע עוד יותר בסיכוי למצוא תעסוקה ראויה ותפגע גם בקליטתו התקינה בארץ. כמו כן, נטען כי יש להתחשב בכך שהוריו של המערער עלו לישראל לפני מספר חודשים, הם מתגוררים עמו, וכיום הוא המפרנס העיקרי במשפחה. הרשעה תפגע גם בדימויו האישי של המערער, שחש תחושת בושה ואכזבה עצמית כתוצאה ממעשיו. כמו כן, היום המערער נמצא בהליך של שידוך, ולא מן הנמנע שהרשעתו בדין תפגע בכך. לחלופין, אם הרשעתו תישאר על כנה, ההגנה טוענת כי יש להקל בעונש החמור שהוטל עליו של מאסר בדרך של עבודות שירות. מתחם העונש שנקבע הינו מחמיר ואינו רלבנטי לעבירה בה הורשע המערער. עוד נטען כי יש לסטות ממתחם העונש ההולם משיקולי שיקום, ולכך יפים הנימוקים לעיל, המתייחסים להצדקה לביטול ההרשעה. המערער הינו אדם נורמטיבי, ללא הרשעות קודמות, שירות המבחן התרשם כי אין לו דפוסי התנהגות אלימים והוא לא סובל מהתמכרות לאלכוהול. האירוע דן הוא אירוע חריג וזר לאורחות חייו של המערער. כמו כן, מעת ביצוע העבירה חלפו יותר משלוש שנים, בהם לא נפתחו נגדו תיקים נוספים. המערער הודה במיוחס לו, לקח אחריות מלאה וחסך זמן שיפוטי רב. לפיכך, במידה שתיוותר הרשעתו על כנה, יש לגזור על המערער עונש של של"צ, כפי שהמליץ שירות המבחן, תחת עונש המאסר בעבודות שירות שהוטל עליו.

ב"כ המשיבה הפנתה לכך שהעבירה בוצעה בסמוך לפאב, אין נסיבות לקולה, אדם ששותה אלכוהול אינו אמור לסכן אחרים, לא הוצבע על נזק קונקרטי לעניין ביטול ההרשעה, או לסכנת פיטורין, אין קשר לשאלת השידוך ולאי הרשעה. נשקלו כלל השיקולים הרלבנטיים ואין מקום להתערב בהחלטת בית משפט קמא.

תסקיר שירות המבחן

4. מתסקיר שירות המבחן שנערך בעניינו של המערער עולה כי הינו בן 33 שנים, נולד וגדל בברה"מ. בשנת 2014 עלה לישראל, התגייר, וכיום לומד בישיבה ועובד בתחום המחשבים, ללא הרשעות קודמות. הוא טען כי בערב האירוע שתה אלכוהול למכביר ואיבד שליטה על התנהגותו. הוא לקח אחריות על מעשיו והביע חרטה כנה. כמו כן, ביטא אמפטיה לקורבן וגילה רצון לפצותו. שירות המבחן התרשם כי ביצוע העבירה דן מהווה אירוע חריג וזר לאורחות חייו של המערער וכי מדובר באדם נורמטיבי, שאינו סובל מבעיית שימוש באלכוהול באופן הדורש התייחסות טיפולית. מעת ביצוע העבירה לא נפתחו נגדו תיקים נוספים. הומלץ לבטל את הרשעתו, להטיל עליו של"צ בהיקף של 180 שעות ופיצוי כספי למתלונן.

דין

5. דין הערעור להידחות.

הכלל הוא כי משהוכחה אשמת נאשם בביצוע עבירה, יש להרשיעו. עם זאת, ניתן להימנע מהרשעה או לבטלה במקרים חריגים, בהם אין יחס סביר בין הנזק הצפוי לנאשם מן ההרשעה לבין חומרתה של העבירה. ביסוד ההחלטה שלא להרשיע נאשם עומדים בעיקרם שיקולים שעניינם בשיקום הנאשם וכשמדובר בסוג עבירה שמאפשר לוותר על הרשעה בלי לפגוע בשיקולי הענישה האחרים (ר': ע"פ 3301/06 **יעקב ביטי נ' מדינת ישראל** (2006); ע"פ 2083/96 **כתב נגד מדינת ישראל**, פ"ד נב(3) 337 (1997)).

6. העבירה שביצע המערער הנה חמורה. המערער תקף אדם שהפריד בין חברים לאחר ויכוח ולאחר שפנה לחזור לפאב. תקיפת המערער באה במפתיע וללא סיבה נראית לעין, וכללה מעשה אלימות בוטה של בעיטה עם הרגל הישר לחזה של המתלונן עמד באותו שלב. על עצמת הבעיטה ניתן ללמוד מתוצאותיה. לא בכדי ציין בית משפט קמא כי בעיטה לחזה של אדם עשויה לגרום לנזקים נוספים. במקרה דנן, הבעיטה הפילה את המתלונן אחורה וכתוצאה מכך רגלו נשברה. נסיבה לחומרה נוספת היא כי המערער ביצע כל זאת על רקע צריכת אלכוהול בכמות רבה. תופעת האלימות הנה חמורה, וויתור על הרשעה בנסיבות דנן אינו עולה בקנה אחד עם הפסול שבמעשה והצורך להוקיעו. חומרת העבירה במקרה דנן אינה מאפשרת לבטל את הרשעתו של המערער מבלי לפגוע בשיקולי הענישה האחרים, ובכללם שיקול ההרתעה האישית והציבורית. כמו כן, במקרה דנן, לא הוכח כי הרשעתו של המערער בדין תסב לו פגיעה ממשית וספציפית באופן הגובר על האינטרס הציבורי שבהרשעה בעבירות דנן. ההשלכה האפשרית הכללית של הרשעתו של המערער על עתידו ונסוגה מפאת עוצמתו של האינטרס הציבורי שבגינוי המעשים, אינטרס ההרתעה מפני הישנותם, עקרון ההלימה בענישה והאחידות בענישה לעומת נאשמים אחרים בעבירות נפוצות אלה. לפיכך, אין הצדקה להורות על ביטול ההרשעה.

7. באשר לערעור על חומרת עונש המאסר בעבודות שירות. כלל הוא, כי ערכאת הערעור אינה גוזרת מחדש את העונש, אלא בוחנת את סבירות גזר הדין של הערכאה הדיונית, וכי התערבותה בעונשים שנגזרו שמורה למקרים חריגים בלבד, בהם נפלה טעות מהותית, או כאשר העונש שנגזר סוטה באופן קיצוני מרמת הענישה הראויה. לאחר בחינת טיעוני הצדדים, הגענו לכלל מסקנה כי דין הערעור להידחות, הואיל ולא נפלה כל טעות מהותית בגזר הדין.

לזכות המערער עומדת הודאתו במיוחס לו, שהביאה לחיסכון בזמן שיפוטי ולייעול ההליכים, האחריות שלקח על המעשים, הבעת חרטה ורצון לפצות את המתלונן. כמו כן, תסקיר שירות המבחן שנערך בעניינו הינו חיובי. למערער אין הרשעות קודמות ולא נפתחו לו תיקים נוספים מעת האירוע דנן. מאידך, לחובת המערער נזקפת חומרת העבירה שביצע, כפי שפורט לעיל. צדק בית משפט קמא בקבעו את מתחם הענישה כפי שקבע כמתחיל מעונש מאסר לריצוי בעבודות שירות. בנסיבות דנן אין הצדקה לסטות לקולה ממתחם זה ולהטיל עונש של ש"צ, כפי שביקש המערער. לפיכך, בנסיבות דנן, העונשים שקבע בית משפט קמא מקובלים עלינו ולא מצאנו מקום להתערב בהם.

אשר-על כן, הערעור נדחה.

המערער יתייצב לריצוי עונש המאסר בעבודות שירות, על פי חוות דעת הממונה, ביום 22/3/20.

ניתן היום, כ"ד שבט תש"פ, 19 פברואר 2020, במעמד ב"כ המערער, המערער עצמו וב"כ המשיבה.

שירלי רנר, שופטת

אריה רומנוב, שופט

רפי כרמל, שופט, אב"ד